

DÜNYAYI

DURDURAN KIZ

Kahramanlığın Kitabı Yazılıyor

DUR SUN
DÜNYA!

SELÇEN
YÜKSEL ARVAS

Muhteşem Anne-Kız Günü

Nihayet pazar! Ne zamandır iple çekiyordum bugünü. Her ayın ilk pazarı annemle **“Anne-Kız Günü”** yapıyoruz.

Anne-kız günü -adından da anlaşılacağı üzere- bebek kardeşim Yaman'ı içermiyor. Nihayet salyasız, gazsız, ağıtsız, uyku krizi olmayan bir gün geçireceğiz.

Evet, anne-kız günü -yine adından gayet rahatlıkla anlaşılacağı üzere- babamı da içermiyor. Babamın olmasının hiçbir sakıncası yok, olsa güzel olurdu ama bugün babamın Yaman nöbeti var. Babam Yaman'a bakarken annemle ben keyif çatacağız.

(emoji: Kalp, kalp, kalp)

Heyecandan yerimde duramıyorum. Günlerdir nereye gideceğimizin merakıyla yaşıyorum. Annem son dakikaya kadar nereye gideceğimizi asla söylemez. Yüzünde mutlu bir ifadeyle bir yandan da şarkı mırıldanarak, büyük gün için hazırlığını yapar. Ben de çaktırmadan onu izleyerek nereye gideceğimizi tahmin etmeye çalışırım. Tahminimce bugün hayvanat bahçesine gideceğiz. Geçen gün internette hayvanat bahçesinin sayfasına bakarken görmüştüm. Tabii sürprizi bozmamak için bunu anneme söylemedim.

Ooo! Annem çantasını toplamaya başlamış bile. Bakalım hayvanat bahçesi için yanımıza neler alıyoruz?

“La lalala la lala, la lalala la lala!”

Hımm, yiyecekler! Üzüm, fındık, fıstık... Maymunlara yemiş vereceğiz anlaşılır.

“La lalala la lala, la lalala la lala”

Hımm, bunlar da ne! Sabun ve lif mi? Haydaaa! Maymunları mı lifleyeceğiz? Yok artık!

“La lalala la lala, la lalala la lala!”

Dur bakayım, o şey değil mi şey? Hani şu banyoda hart

hart diyerek sırt kızartan şey. Neydi adı? Heh, ke-

se. Evet, evet, bu bir kese. İyi de keseyi

ne yapacağız? Liflenmeyi bir dere-

ceye kadar anlarım da maymunla-

rın keselenmek isteyecek kadar

akılsız olduklarını hiç sanmıyo-

rum. Ayrıca tüylerinden dolayı

keselemek de mümkün olmaz.

Tüysüz bir hayvanı keseleyeceğiz-

dir kesin. Himm... Ne olabilir ki? Buldum!

Gergedan! Bukalemun da olabilir. Ya gerge-

dan ya bukalemun! Yoksa yarasa mı? Himm...

“La lalala la lala, la lalala la lala!”

Pes artık. Havlu! Oradaki hayvanların kendi havluları yok mu? Niye benim bornozumu giymek istesinler ki?

**“şey anneciğim, sorması ayıp, hay-
vanat bahçesinde kimi yıkamayı
düşünüyorsun?”**

Annem şaşkınlıkla yüzüme baktı.

“HAYVANAT BAHÇESİ Mİ?”

O an jetonum düştü.

AGHHHH! SÜRPRİZİ BOZDUM!

Hemen durumu toparladım.

“Aı, hayvanat bahçesi de nereden çıktı! Yani her nereye gidiyorsak, orada banyo malzemeleriyle ne işimiz olacak?”

Annem güldü.

“Görürsün. sana çok büyük bir sürprizim var bugün. Muhteşem bir anne-kız günü geçireceğiz.”

Heyecanlandım. Annem güzel diyorsa güzeldir. Artık gerisini hayvanlar düşünsün.

“La lalala la lala, la lalala la lala!”

Annem şarkısını mırıldanarak eşyaları hazırlamaya devam etti.

Ben de odama geçtim. Bugünlerde büyük bir proje üzerinde çalışıyorum.

Ta-ta-ta-tammmm!

İşte büyük projem:

KAHRAMANLIĞIN EL KİTABI!

Kendimden sonraki nesillere örnek olmak için bir kahramanlık kitabı yazmaya karar verdim. Bu kadar bilgi ve tecrübenin yalnızca benim kafatasımın içinde kalması insanlığa büyük haksızlık olurdu doğrusu. Ben de daha çok kişiye ulaşmak için bu yolu buldum. (emoji: göz kırpma)

Şimdilik iki cümle yazabildim:

KAHRAMANLIK SADECE UÇUP KAÇMAKLA, ATLAYIP ZIPLAMAKLA YAPILMAZ. ÖYLE OLSAYDI OHOOO! BÜTÜN BÖRTÜ BÖCEKLER KAHRAMAN OLURDU. KAHRAMANLIĞA GİDEN YOL, ÇOK ÇALIŞMAKTAN GEÇER.

BEKLEYİN BİZİ KÖTÜ ADAMLAR, GELİYORUZ!

Hımm, Őimdi baktım da ikincisi biraz konudan kopuk duruyor. Neyse hallederim, Şimdilik aklıma geleni madde madde yazayım da sonra elbette yeniden elden geçiririm.

**“On dakika sonra çıkıyoruz
tatlımım, üzerini giyin!”**

Annem, anne-kız günlerinde pek bir tatlı oluyor!

Tadını kaçırmamak için hemen hazırlanmalıyım, daha pijamalarla geziyorum.

Fakat öncelikle yapmam gereken baŐka bir Şey var!

Hemen çok gizli haber alma cihazımı elime aldım. Civarda kimsenin olmadığından emin olunca çok gizli Őifremi girip cihazımı açtım.

Sıfır mesaj.

Hımm.

Bu aralar dūnyanın bana ihtiyacı yok galiba. Gerçi insanlar yıllık izinde olduđumu dūřūnūyor, o yūzden rahatsız etmek istemiyor olabilirler. Bōyle dūřūnūyorlarsa kesinlikle yanılıyorlar!

**GERÇEK BİR KAHRAMAN GECE
GÜNDÜZ, YAZ KIŞ, SOĐUK SICAK,
BUHARLI BUHARSIZ DEMEDEN HER AN
KAHRAMANLIK YAPMAYA HAZIRDIR!**

Ah, bu cūmleme bayıldım! Hemen kitaba eklemeliyim.

Çok gizli haber alma cihazımda madem bir yardım çığlığı yok, ben de yardım çığlığının ayağına gelmesini beklemek yerine yardım çığlığına giderim. Koskoca hayvanat bahçesinde yapacak bir kahramanlık elbette bulurum.

Sırt çantamı açıp içine kırmızı çięekli, geniř kesim, bilekleri lastikli pantolonumu, fırfırlı beyaz bluzumu, tūylū pembe gūneř gōzlıđūmū, anneannemin benim için ōrdūđū kırk

motifli bebeklik battaniyemi, tavşan kulaklı tacımı ve lazım olacak malzemeleri taşıdığım kedili bel çantamı koydum.

Elbette bunları hayvanat bahçesinde su aygırı üzerime su sıçratır diye yedek giysi olarak yanıma almıyorum. Bunlar benim süper kahramanlık kostümlerim! Bir süper kahraman, üzerine süper kahramanlık kostümünü giymeden kahramanlık yapmaya kalkarsa ne olur? Üşütür, hasta olur tabii ki de! Ayrıca kim atlet donla kahramanlık yapan birini ciddiye alır ki?

**ÖHÖM! KAHRAMANLIK,
KAHRAMANLIĞIN YANI SIRA
CİDDİYET GEREKTİRİR!**

İŞTE SÜPER BİR MADDE DAHA!

